

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 876 Ngày: 22 tháng 04 năm 2012

HƯỚNG THƯỢNG

*Hướng thượng chung vui đóng góp phần
Xây dựng tình người đều phát triển
An lạc tâm thân chung một mối
Tình thương đạo đức sáng vui cười*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 05/07/2001 đến 11/07/2002

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Nhơn duyên hội tụ bằng cách nào?
- 2) Muốn trụ tâm thì phải làm sao?
- 3) Sức ép nguyên khí Trời Đất do đâu hình thành?
- 4) Trên đường phân hồn về quê thì phải chịu vất vả tại sao?
- 5) Cương quyết tu tiến có hữu ích gì không?
- 6) Thành tâm tu tiến có hữu ích gì không?
- 7) Từ bi giúp đỡ người lâm nạn có hữu ích gì không?

<p>1) Montréal, 05-07-2002 9 : 45 AM <i>Hỏi : Nhơn duyên hội tụ bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp : Thưa nhơn duyên hội tụ từ cơ hội một</p> <p style="text-align: center;">Kệ :</p> <p style="text-align: center;"><i>Duyên lành đưa đến duyên tình hợp Các giới phân minh chuyển các ngành Xây dựng bền lâu triển các ngành Chơn tình hội hợp chuyển thông hành</i></p>	<p>2) Toronto, 06-07-2002 1 : 44 AM <i>Hỏi : Muốn trụ tâm thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp : Thưa muốn trụ tâm thì phải soi hồn đứng đắn</p> <p style="text-align: center;">Kệ :</p> <p style="text-align: center;"><i>Trụ tâm giữa chơn mày trụ định Sáng suốt chơn tâm tự phát minh Khai triển mâu ni chuyển pháp trình Hành thông tự thức rõ chơn tình</i></p>
<p>3) Montréal, 07-07-2002 8 : 55 AM <i>Hỏi : Sức ép nguyên khí Trời Đất do đâu hình thành?</i></p> <p>Đáp : Thưa sức ép nguyên khí của Trời Đất do sự tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất hình thành</p> <p style="text-align: center;">Kệ :</p> <p style="text-align: center;"><i>Qui nguyên thức giác tự hình thành Cải tiến tâm linh có dịp may Đại tạo chơn hành duyên đạt thức Thành tâm hướng thượng tự hành xuyên</i></p>	<p>4) Montréal, 08-07-2002 3 : 20 AM <i>Hỏi : Trên đường phần hồn về quê thì phải chịu vất vả tại sao?</i></p> <p>Đáp : Thưa trên đường phần hồn về quê thì phải chịu vất vả căn cứ theo luật nhân quả mà tiến tới</p> <p style="text-align: center;">Kệ :</p> <p style="text-align: center;"><i>Đến đi cũng phải tự xa rời Có có không không khắp các nơi Học hỏi không ngừng tự tránh rời Qui nguyên thiền giác tự phân lời</i></p>
<p>5) Montréal, 09-07-2002 7 : 50 AM <i>Hỏi : Cương quyết tu tiến có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp : Thưa dứt khoát tu tiến rất hữu ích cho tâm lẫn thân</p> <p style="text-align: center;">Kệ :</p> <p style="text-align: center;"><i>Dứt khoát tu tiến để đạt duyên Thành tâm tu tiến chẳng gieo phiền Dở hay cũng tiến tùy duyên độ Tĩnh trí an tâm tự giải phiền</i></p>	<p>6) Montréal, 10-07-2002 2 : 18 AM <i>Hỏi : Thành tâm tu tiến có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp : Thưa thành tâm tu tiến sẽ có nhiều cơ hội hơn</p> <p style="text-align: center;">Kệ :</p> <p style="text-align: center;"><i>Thành tâm tu tiến nhiều cơ hội Thức giác bình tâm chẳng tự thôi Chuyển biến không ngừng duyên tự thức Bình tâm tu tiến tự hành thôi</i></p>
<p>7) Montréal, 11-07-2002 9 : 45 AM <i>Hỏi : Từ bi giúp đỡ người lâm nạn có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp : Thưa từ bi cứu giúp người lâm nạn rất hữu ích cho tâm lẫn thân</p> <p style="text-align: center;">Kệ :</p> <p style="text-align: center;"><i>Giúp người lâm nạn tâm thân tiến Cởi mở tâm tư tự giải phiền Tận độ thực hành tâm trí triển Giải phần mê chấp tự mình yên</i></p>	

VĂN TỰ VÔ VI

KINH VÔ TỰ, VÔ TỰ CHÂN KINH :

Kinh Vô Tự là ở đâu? Ở đâu chúng ta tìm ra kinh vô tự? Thấy không? Cái thể xác của các bạn là cái kinh vô tự, và các bạn chịu luyện, chịu khai thông thể xác. Trong kinh A Di Đà cũng có nói rất rõ : đều là trong mình hết mà không chịu học. rồi nói tôi học chữ là tôi giỏi rồi, tôi viết ra được chữ là tôi giỏi rồi. nhiều người học ra luật sư, tới ông đại sứ, đứng ra họp khắp thế giới, nhưng mà tới giờ phút lâm bệnh rồi tiếng gì cũng nói ra không được hết. Tiếng Tây cũng quên, mà tiếng u, tiếng gì cũng không biết. Ngồi cầm đó, hỏi có không? Có chứ. Tôi nói ra phải có bằng chứng chứ. Tôi đã từng trị những cái bệnh đó mà. Mà cuốn lịch sử của người, trước kia là giỏi lắm : một nhà ngoại giao danh tiếng, nói năng lưu loát, nhưng mà giờ phút này, không nói được một câu, không mở được miệng, mắt cứ trao tráo nhìn. Hỏi tại sao? Tại sao giỏi như vậy mà bây giờ lại không điều khiển được mình. Tại mất tâm linh! Không chịu lo trước, thì giờ phút đó sẽ gặt hái cái bệnh đó.

Còn chúng ta tu đây là ở trong kinh Vô Tự. Chúng ta học không có chữ nhưng mà phân lý. Luồng gió thổi tới cũng là giáo dục cho chúng ta tiến hóa, để cái tâm thanh tịnh và sáng suốt. Vô Tự Chân Kinh là vậy đó. Các bạn ngồi đó nghe tiếng gió, nghe tiếng động, đâu có viết ra chữ? Hỏi loài người phân ra người Việt Nam, Tàu, người Tây, người Mỹ, hỏi chữ tiếng sét trên trời nó nổ một cái đùng, hỏi thằng Mỹ nó nói cái gì? Nó nói sấm sét! Hỏi thằng Việt Nam, nó nói sấm sét; hỏi thằng Tàu, nó cũng nói sấm sét. Thì ba thằng cũng một sự hiểu biết mà thôi. Có cái gì đâu mà phân cách lẫn nhau? Mà tại sao phải phân cách lẫn nhau? Vì ngu muội. Không hiểu. Nói, cha, tôi là người học tiếng Tây, rành một cây, Ấng Lê là giỏi thật giỏi, rồi Ấng Lê cũng nói cái gì? Cũng nói cái bàn cái ghế, cũng nói sấm sét là cùng chứ gì?

Cho nên cái ý chí suốt của các bạn, các bạn vun bồi thì các bạn ở trong kinh Vô Tự. Mà trong kinh Vô Tự đó là giải tiến tâm linh của các bạn, không còn nghèo nàn và bị che lấp bởi một từng tạm bợ ở thể giác.

Chớ đừng cho mình là một người tri thức là đầy đủ! Chưa đâu! Còn ngu muội các bạn ơi. Những nhà ngoại giao lưu loát mà tới giờ phút thọ một cái bệnh rồi, không nói năng gì, không đi đứng được. Hỏi chớ ông đó dốt hay là người học giả? Có chớ bạn! Có cơ hội các bạn nghe lời tôi nói rồi các bạn sẽ đi chứng kiến. Có cơ hội cho các bạn gặp. Chính tôi đã gặp rồi, và tôi đã trị rồi. Và tôi cũng đã khuyên thẳng cho những phần hồn đó cho họ thức giấc. Tôi đã làm điều đó tôi mới nói ra. Nếu không làm, không bao giờ tôi nói điều đó.

KỶ THỊ TÔN GIÁO :

Lấy phàm ngã thì nó phải kỷ thị tôn giáo rồi. Cái tâm nó trước, nó chỉ biết dâm dục là quý rồi, tiền bạc là quý rồi, chuyện mất tiền của nó là phải rồi, thì nó là phàm ngã. Nó trần trước...

Tôn giáo là gì? Tôn giáo là đề cao sự sáng suốt để dẫn tiến tâm linh. Thì nó kỷ thị tôn giáo là tại vì nó mất tâm linh.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Ngày Tạm Biệt

*Hò ơi! Bạn đạo Melbourne
Thương yêu tha thứ, lần lần tiến lên.
Thực hành tu sửa vững bền
Đồng tâm hiệp lực. Hò ơi!
Đồng tâm hiệp lực, dựng nên cơ đồ.*

*Hò ơi! Giải tỏa mơ hồ
Hương về thanh tịnh, Nam Mô hằng ngày.
Dù cho tạm biệt xa Thầy
Giữ tâm ổn định, hò ơi!
Giữ tâm ổn định, vui say đạo mùi.*

*Hò ơi! Bạn đạo sống vui
Cần khôn thanh khí, giữ mùi đạo tâm.
Lý Trời siêu diệu thâm thâm
Tâm thành tự đạt. Hò ơi!
Tâm thành tự đạt, khai tầm điển quang.*

*Hò ơi! Huỳnh đệ bạc bần
Sửa mình tiến hóa, cảm an cảm hòa.
Chơn linh thanh đạt tình Cha
Tâm hòa nội ngoại. Hò ơi!
Tâm hòa nội ngoại hương, xa ngộ Trời.*

*Hò ơi! Tiến hóa hợp thời
Hồn vui tự học, lập đời Tân Dân.
Nguyện tu đóng góp một phần
Trần đầy vui đẹp. Hò ơi!
Trần đầy vui đẹp, nghĩa ân rõ ràng.*

*Hò ơi! Địa ngục thiên đàng
Do tâm tự thức, tự an thực hành.
Minh tâm kiến tánh rành rành
Thanh thanh diệu diệu. Hò ơi!
Thanh thanh diệu diệu, khai màn đạo tâm.*

*Hò ơi! Siêu lý diệu thâm
Lúc nào cũng tiến, cũng tầm đường đi.
Bảng lòng học hỏi dự thi
Tâm không thanh tịnh. Hò ơi!
Tâm không thanh tịnh, giải bày lý chơn.*

*Hò ơi! Đẹp bỏ giận hờn
Cảm thông thiên địa, quy hườn nội tâm.
Ngày nay thức giác mừng thâm
Thầy trò trao đổi. Hò ơi!
Thầy trò trao đổi, tâm thần an vui.*

Kính bái

Lương Sĩ Hằng.

Úc Châu, 10-04-1988

ÔNG TƯ GIẢNG :

Giữ Như Thị Đẳng (sách tr 145)

Nghĩa là: Lúc ấy đức Phật phán cho Di Đà vừa rồi, còn nhớ lại, gọi Lục Căn, Lục Trần cùng chúng sanh trong nước của Di Đà cùng là bỏ bay máy cưa, xuất ra trước mặt đức Di Đà, thì hồn đức Di Đà quỳ xuống cùng chúng sanh của đức Di Đà để nghe lời dạy của đức Phật Tổ Thích Ca Mâu Ni. Khi ấy Phật Tổ phán quở rằng: Di Đà cùng chúng sanh của mi vô lễ. Hễ học đạo phải học ăn, thì nuốt vô, thâu vô, học nói thì phóng ra, là phát ra. Học gói là ngồi đầu chính tề nghiêm nhặt, gọn gàng. Học nói những câu nói ra phải chính đính, hiền từ thông dụng.

Chữ SẮC không nên ăn nói ta bà, nói phải đặc sắc, để chờ trí não trình bày mới nói ra, nhưng luồng điện ta không bao giờ chậm trễ, hàng ngày ở bên chúng sanh. Tuy là chúng sanh không thấy, chớ thật Không mà Có đó con. Nếu không ta, sao con không thờ được đó, nuôi dưỡng con đó.

Hiện nay chúng bây tu mà không để ý, chỗ nào ngồi, chỗ nào ăn nói, phải có trật tự. Ta đã sắm sẵn cho chúng sanh, vì tu không sáng suốt, vô trí, vô thức. Phải nghe ta trình bày chỉ dạy!

Lúc ấy Di Đà cùng chúng sanh trong nước Di Đà đánh lễ đức Phật Tổ.

Chư Đại Bồ Tát Cập Thích Đề Hoàn Nhơn Đẳng

Lúc ấy đức Phật Tổ giáo đạo, mới gọi là Chư Đại Bồ Tát. Hỡi các chúng sanh ơi!

CẬP THÍCH nghĩa là: Giải rõ.

ĐỀ HOÀN NHƠN ĐẲNG nghĩa là: Chữ ĐỀ HOÀN là phân ngôi thứ, chỗ ngồi, đâu có trật tự, phân giai cấp đã rồi.

Lúc ấy Phật Tổ hỏi Di Đà cùng chúng sanh bây ơi! Bây biết chưa? Chữ ĐẠI BỒ TÁT là chúng bây lên cấp Bồ Tát.

Chữ CẬP THÍCH nghĩa là: Phân giới hạn giai phẩm ngôi kế tiếp có thứ tự.

Chữ ĐỀ HOÀN nghĩa là: ĐỀ là đề mục, chữ HOÀN là rõ ràng hoàn toàn hiểu thấu để nghe sự giáo huấn của chư Phật dạy đạo.

Lúc ấy đức Phật Tổ nói: Di Đà cùng chúng sanh có hiểu chỗ nào mà chúng bây ngồi đây? Thế gian hay là thiên đàng?

Đồng thời Di Đà cùng chúng sanh đánh lễ Phật Tổ bạch Phật: Chúng con nào biết được. Lúc ấy đức Phật Tổ truyền thông cho Di Đà nói ra: Các chúng sanh con ơi! Chỗ ngồi đây là chỗ dương gian và thiên đàng. Vậy chúng sanh xem thử chỗ này có đẹp để nghiêm trang không?... ngồi thong thả sung sướng không?... gió thổi mát mẻ không?... có âm nhạc ca xang không?... con thấy chỗ ngồi có ngọc ngà châu báu chiếu sáng không?... trong lòng con có vui vẻ không?

Lúc ấy Di Đà cùng chúng sanh đánh lễ Phật Tổ bạch Phật: Mấy điều của đức Phật nói ra đều có hiện tại đây. Chúng tôi nghe âm nhạc ở đâu đem lại rõ ràng thanh nhã,

cùng gió du dương vui thú biết chừng nào, ngồi đây thong thả biết bao. Trong lòng chúng con khoái trá vô cực vô biên. Chúng con dòm lên trời, thấy trời thanh mây tịnh, nước biếc mây xanh. Còn dòm ngoài sân, thì thấy bồn bông Lan Huệ tươi tắn, bông đưa theo chiều gió, vui thú biết bao.

Khi ấy đức Phật Tổ gọi: Hỡi chúng sanh trong nước bản thể của Di Đà ! Chúng bây đâu có biết chỗ thiên đàng hay là dương gian, vì bây chưa có huệ nhãn, nhĩ, tỉ, thiệt, thân, ý. Hiện nay ta chỉ trước cho các người hiểu rõ: Trong nước của người cũng như thiên đàng. Chỗ này gọi là Hội đồng để Hội nghị chư Phật hay là chư Tiên, bây có biết chăng?... Thế gian nó tạo tằm tượng ảnh Hội Đồng chư Phật, nó chỉ rõ để hiểu đó con. Nhưng những vật chất là không đúng, bề ngoài làm sao biết bề trong được. Đây ta chỉ ngay cho chúng người biết, cái khối óc trên bộ đầu của Di Đà là chỗ chúng bây ngồi

nãy giờ đây, có đường lên thiên đàng. Còn tại đây là diu dương của thế gian. Ngọc chiếu là đôi mắt của bộ đầu Di Đà, còn gió diu dương là hai lỗ mũi của Di Đà thờ, còn âm nhạc là hai lỗ tai của Di Đà, còn bồn bông Lan Huệ là tóc râu của Di Đà. Nội hết thầy châu thân dính líu gom lên bộ đầu gọi là chữ CẬP THÍCH. Chữ ĐỀ HOÀN, ĐỀ là mỗi ĐỀ mục. HOÀN là hoàn bí phép tắc vô cực vô biên.

Chữ NHƠN ĐĂNG là chúng bầy nhóm ngồi tại đây đều có giới hạn. Trong Pháp lý nói là Hà Đào Thành trong khối óc của con người, khi công phu, chúng bầy ngồi luyện đạo thấy bá vạn hà sa, như hột cát sáng chói bay qua lại trước mặt. Cái tông chỉ của nó ở trong óc bản thể của con người. Có nhiều hột cát dính líu, nhờ luyện đạo thì hột cát ấy hóa ra như vì sao, bay qua lại sáng chói vô cực vô biên. Nhờ sự tu hành luyện đạo Pháp lý Vô Vi, thì mấy cái hột ấy hóa ra lửa điện gọi là Hà Sa. Khi công phu già dặn, nhiều thì những hột Hà Sa bay ra ngoài gom lại, biến hóa ra ngọc của con người gọi là Mâu Ni Châu. Rồi trong khối bộ đầu có một cái lỗ tại mỏ ác gọi là Đề Hoàn.

Chữ NHƠN ĐĂNG là một chỗ ấy. Cái khối hay là cái chất của Cha Mẹ, phụ tinh mẫu huyết cấu tạo khối đầu nan, ví như cái hột trống của trứng gà trứng vịt tại nơi trong đó. Chỗ ấy luyện đạo nếu được Huệ rồi xuất Hồn đi ngay đó. Đó là thế gian hóa thiên đàng. Còn ngay chỗ tập trung trước trán của ta, có một cái đường rạn nứt. Ngay đấy có một cái lỗ nhỏ bằng hột cát. Tại đấy có một cái ổ vầng nhện bằng sợi gân nhỏ như sợi tóc làm ra, là tông chỉ của Cha Mẹ ráp thành bộ xương gọi là dương gian hóa thiên đàng.

Vô Lượng Chư Thiên, Đại Chúng Cu

Chữ VÔ LƯỢNG CHƯ THIÊN có nghĩa là: Hết thầy các đẳng chúng sanh tại đây đã có phẩm giá được làm việc cho Phật, cho nên ta mừng. Trước mặt đây chúng bầy là một vị A La Hán. Ngày giờ đến đây sẽ theo gót ta mà làm việc cho Phật.

Chữ ĐẠI CHÚNG CU có nghĩa là: Phật kêu tất cả chúng sanh phải biết người ngồi đây là Di Đà dạy biểu chúng người đề 6 chữ Khoa học Huyền bí của Phật, tục gọi là Phật Di Đà, làm nghề Khoa học đó mà thành Phật, nay truyền lại cho bầy. Chúng sanh hiểu biết chưa?... Chớ thật nó là Trường Lão Xá Lợi, là nhờ nó luyện phép của ta mà được chức phẩm ấy.

Nhĩ Thời Phật Cáo Trường Lão Xá Lợi Phát

Chữ NHĨ THỜI PHẬT CÁO là: Lỗ tai nghe ngày giờ này, Phật gọi là Trường Lão Xá Lợi.

Chữ TRƯỜNG LÃO XÁ LỢI có nghĩa là: Tu già dặn gọi Trường Lão, mới có Mâu Ni Châu, chói lợi hào quang lâu năm rồi.

Chữ XÁ LỢI là: Phật giúp cho theo luồng điện cái, cũng có nghĩa là NHƯ LAI.

Chữ XÁ là bỏ cho, chữ LỢI là Mâu Ni Châu.

Lúc ấy Phật Tổ gọi: Trường Lão Xá Lợi ơi! Từ đây con được gọi là: Di Đà Phật, là làm nghề Khoa học, 6 chữ mà thành Phật. Khi con nhập Niết Bàn, ta phải cho con hay, trước mắt chúng sanh nó cũng từng quyền theo con để làm việc, là khi con nhập Niết Bàn về Tây Phương làm việc với hàng chư Phật. Hiện nay ta gọi người là Xá Lợi.

Tùng Thị Tây Phương Quá Thập Vạn ức Phật Độ

Chữ TÙNG THỊ TÂY PHƯƠNG nghĩa là: Phật cho Xá Lợi được Lục Huệ. Khi Trường Lão Xá Lợi Phát muốn gọi ta điều chi, cùng các hàng chư Phật trên trung thiên cùng thiên không, tức thì có điện trên thiên cung giáng xuống để giáo huấn con cùng độ con cho khỏi tai nạn.

(còn tiếp)

Hồ Huệ trích

THÔNG BÁO CỦA BAN VĂN NGHỆ ĐẠI HỘI

Để chương trình văn nghệ Đại Hội năm 2012 được thêm đặc sắc và hào hứng, xin mời quý bạn đạo cùng tham gia sáng tác kịch bản với các yêu cầu như sau:

1. Đề tài: Công phu luyện đạo
2. Thời gian trình diễn: không quá 25 phút

Kịch bản xin được viết rõ ràng bằng chữ Việt dùng unicode (dạng msword hoặc pdf file), ghi tên tác giả và gửi về địa chỉ email: vovigirl@yahoo.com, hạn chót là ngày 30/6/2012. Kịch bản hay nhất được chọn lựa sẽ được tập dượt và trình diễn trong đêm văn nghệ của Đại Hội Chung Vui Hạnh Ngộ 2012.

Rất mong được sự ủng hộ và đóng góp của quý bạn.

Kính Bái,

Ban Văn Nghệ Đại Hội

BẠN ĐẠO VIẾT

TÔI TÌM TÔI (5) (tiếp theo)

“ Nhà Phật dạy rằng: Công đức lớn nhất là lời nói thiện lành. Còn Thầy Tám dạy rằng: Công đức lớn nhất là công phu - nhờ công phu có được công quả và công trình ban bố lời vàng cho thiên hạ... Cho nên cái gốc vẫn phải là công phu .”

Thiền định khai thông,

Tự minh giác trong tĩnh tịch
Từ đó xa rời nơi thế giả
Âm thầm sống thật với chính mình

Thiền định khai thông chẳng có lời
Làm tỉnh nhẹ nhẹ lắng im hơi
Ra vào im lặng thật thanh thoi

Thật là vi-diệu minh khai
Nhịp nhíp bình sanh trong cõi lạc
Hiền nhân sống thật trụ nơi này

Lúc Thầy bệnh ở Canada trước khi mất tôi có đến thăm Thầy:

Chúng tôi đến gồm ba người : Tôi, anh Sang, và chị Loan. Chúng tôi có được mười lăm phút để gặp thầy. Theo lời hẹn chúng tôi đến trước và đợi ở ngoài bao lon. Khoảng chừng mười phút sau anh Dominique đưa Thầy ra phòng khách, rồi anh cho chúng tôi vào gặp Thầy. Thầy ngồi trên ghế salon. Vừa thấy tôi Thầy chồm lên ôm lấy hai vai tôi tưởng chừng như sắp té “Vi lúc đó Thầy yếu quá không thể tự đứng được”! Rồi hai tay Thầy ôm chặt lấy hai tay tôi và giữ một hồi rồi chìa một tay qua cho anh Sang nắm, bảo chúng tôi dìu thầy vào trong phòng của Thầy. Chúng tôi dìu Thầy lạng chạng bước đi như bê bê mới vừa tập đi “ nhìn Thầy như vậy rất đau lòng ”! Nghĩ mới ngày nào Thầy còn khỏe mạnh nhưng không ngờ sức khỏe của Thầy bị xuống một cách nhanh chóng như vậy! Rồi Thầy ngồi xuống giường bảo chúng tôi ngồi xuống, nhưng anh Dominnique không cho và bảo chúng tôi dìu Thầy ra lại phòng khách. Vừa đi Thầy vừa nói chuyện với anh Sang. Thầy hỏi qua công ăn việc làm. Khi ngồi lại xuống ghế thì Thầy hỏi thăm mấy nhỏ con tôi từng đứa, và mỗi lần như vậy tôi thấy Thầy chớp mắt như ghi nhớ điều gì? Mặc dù sức khỏe của Thầy rất yếu, và mới vừa đi bệnh viện cứu cấp hôm qua nhưng tinh thần rất là sáng suốt và minh mẫn.

Trước đó, chúng tôi theo dõi tin tức về sức khỏe của Thầy qua tuần báo phát triển điện năng hằng tuần, tưởng chừng như Thầy đã đến lúc nặng và không còn có thể nhớ được chúng tôi. Nhưng qua sự chứng kiến mới biết được phép lạ là, Thầy luôn tươi cười. Rồi Thầy quay qua nói với tôi, Las Vegas nhà xuống giá lắm hả? Tôi trả lời dạ xuống dữ lắm và nói, Las Vegas vui lắm Thầy. Thầy nói, tụi con đâu có biết đánh bài đâu mà vui! Rồi Thầy quay qua chị Loan nói: Dữ không, lâu quá mới gặp! Rồi chị nói qua chồng chị và gia đình gửi lời thăm Thầy. Xong hết rồi Thầy nhắm mắt lại và gục xuống! Thế là kết thúc, kết thúc cuộc gặp gỡ cuối cùng!!!

Qua lần gặp gỡ đó, cái nắm tay và ánh mắt truyền cảm của Thầy tôi nghe như Thầy ngầm nói với tôi rằng: “Con ở lại ráng lo tu”.

Thầy đã đi rồi, như đàn con dại mất cha! “Bây giờ kẻ xuống núi người lên non, kẻ lo tu ráo riết người giải đãi bê tha!”

Thầy đã mất nhưng tình thương còn đó, và âm thanh của Thầy còn vang mãi trong ta: “Nên làm việc cần thiết và đừng làm những việc không cần thiết” Thưa, việc gì là việc cần thiết nhất? Có phải chăng việc cần thiết phải làm là chấm dứt tái sanh để bị khổ đau, và phải chứng kiến sự đau khổ nữa?

Đời người như giấc mộng, xoay qua, xoay lại thấy mình đã già, thân mang nhiều bệnh, mỗi ngày một yếu dần, không còn sung mãn ngồi được lâu như hồi còn trẻ! Nhớ lại lời Thầy nói, đời người chỉ tu tốt trong mười năm lúc còn trẻ, còn khỏe chẳng sai chút nào!

Kính thưa quý bạn đạo:

Qua sự thực hành có chút kết quả, thành thật không biết nói gì! Lấy cái tu của mình ra chia sẻ cùng quý bạn... “Đạo” thì, Thầy đã nói hết rồi... hơn năm ngàn cuộn băng mà Thầy đã giảng giải cặn kẽ trong đó... còn “Phương Pháp Công Phu” thì Thầy cũng đã ra công thực hành chỉ dẫn rõ ràng và lưu lại - chỉ còn coi theo đó mà hành để đi tới. Đường tu, thì rất gian nan... nhờ dày công điều luyện thì mới mong kết quả được viên thành. Cho dù có nói gì đi nữa rốt cuộc mình cũng phải tìm cho bằng được cuốn kinh vô-tự để mà đọc thì mới thật sự thấy rõ được chơn ngôn.

Cuộc hành trình tìm tôi dài vô tận... còn phải học hoài, học mãi - không ngừng ...

Kính Chúc quý bạn đạo tinh tấn tu hành và sớm giác ngộ giải thoát.

Nam mô a di đà phật vạn vật thái bình.

Nguyên nhân,

Nguyên nhân từ cái có, cái không
Sanh diệt liên hồi không ngưng động
Để rồi để được thứ chi chi...
Âm dương qui luật cùng trời đất
Biến vạn vô song trong định luật
Tăng dưỡng đấng hiền nhân - mau kịp nhịp
Hòa tan cùng một mối đấng cha chung

Học bài sanh tử đã bao lần
Như ngán chán rồi lên bờ giác
Sá gì hối hả thứ trò chơi!

Thôi rồi từ giả sóng sông mê
Trở về nơi đó không sanh diệt

Phiêu bồng lê thứ không dây vương
Thương tưởng hồi chi lúc trở về
Phiêu bạc trần gian kiếp lê thê!
Mãn kiếp luân hồi theo mây khói
Giả từ muôn thuở kiếp luân lưu

Kính bái,
Las Vegas, ngày 14/04/12, Lê Thị Lệ Hoa (hết)

THƠ BẠN ĐẠO

THÀNH TÂM NGUYỆN NIỆM LỤC TỰ

THÀNH hành thấu lý lời minh triết
TÂM minh cảm nhận tự biết mình
NGUYỆN niệm hành thân xác thức tâm
NIỆM hoài biệt niệm điều tâm huyệt
LỤC căn trần thức giác cùng tu
TỰ hiểu tâm linh là quán triệt
NAM phương nam lửa bình đĩnh khai
MÔ vốn chữ vô bao trùm hết
A Nhâm quý thủy điển tương giao
DI Đà sáu chữ niệm cần thiết
ĐÀ vàng sắc tướng hảo từ bi
PHẬT hiệu kim cương là bất diệt
Minh Thạnh (Thiên viện Tâm Linh Tự Cứu)
23.03.12

TU TÂM LUYỆN TÁNH

Không nhịn nhục không thành người thức giả
Không nhẫn hành không đạt pháp Vô Vi
Còn giận hờn còn tổ tánh công si
Còn cố chấp còn mang nhiều nghiệp chướng.
Minh Thạnh (Thiên viện Tâm Linh Tự Cứu)
27.03.12

HẠNH ĐỨC

Thầy dạy ": Đạo này đạo tình thương"
Thương yêu tha thứ, hiểu, làm gương
Phàm phu thấp thỏi hay ưa ghét
Điển trụ bộ đầu chỉ có thương
Rác rến lo dọn tu tiến bộ
Rác người moi móc kẻ bất lương
Tu chơn mong mọi người người tốt
Pháp báu không trao kẻ dờ ươn.

Kính bút

TPHCM, ngày 16-4-2012

Trọng Nghĩa

DUYÊN TỊNH

Đêm thắm mộng dài tịnh thức giải ngay
Lắc lắc nghiêng nghiêng thân lấm nghiệp này
Mưa to sóng vỗ học bài tâm thức
Đời cho khờ dại cộng thêm ý ngu
Kinh thư vô tự chân tu học đầy
Nhẫn hòa vi quý ít có thời nay
Hồn nhiên tự tại nội bình tươi sáng
Tâm tư xán lạn tri thức nhiên tình.
Đời sống vô thường luôn luôn thay đổi
Duyên thân thanh lộ tâm lấy tự soi
Cảnh thời nay bao người đạt ngộ
Trên đường tịnh độ hai chữ Vô Vi
Đáng từ bi đãi ngộ người chân tánh
Tâm ngã đua giành sao thấu huyền cơ
Dững trí khai từ chân ngu đạo pháp
Để giải nghiệp trần phật ánh nguyên lai.
Nam mô a di đà phật, vạn vật thái bình.

Cà Mau 10/04/2012

Văn Phong kính bái.

BÀI HÁT VÔ VI

Tôi có niềm vui trên đường tu học
Giải bớt thặng trầm cuộc sống hoang mang
Tôi có nguồn vui trên đường khai tâm
Về với chơn lành đánh thức nội tâm
Tôi rất là vui trên đường tu học
Có bao bạn đạo cùng tiến vượt lên
Ôi! Vô Vi... Vô Vi... là phép nhiệm màu.
Tự thức chơn hồn khai phá nội thông.
Vô Vi... Vô Vi... vững bước song hành mở trí tâm
thâu
Tôi có niềm vui trên đường tu học
Qua kiếp làm người cõi bỏ xôn xao.
Tôi có niềm tin trên đường tu học
Vững bước dững hành về với tâm linh.
Ôi! Vô vi... Vô Vi... Vô Vi...

Cà Mau 11/04/2012

Văn Phong soạn lai.

12 CON GIÁP

CHUỘT canh ngủ hết ló đầu
MÈO kêu tiếng khóc ai đâu biết gì?
TRÁU ra cày ruộng ai bì
SÁNG chiều hai buổi từ bi độ trần
DẪN gặm nhốt dữ hung hăng
THẢ rong ả não gia tăng máu đào
RỒNG bay mưa xuống lao xao
RẮN bò ngang mã máu trào thấy ghê
CON NGỰA lại đá con *ĐẾ*
Khắp trong trần hạ nhiều bề khổ đau
KHỈ kia nhảy múa té nhào
Ai làm bắt chước khác nào thế nhân
CHÓ khôn người biết ai thân
Đêm ngày canh gác chủ nhân mền cần
Canh khuya *GÀ* gáy góp phần
Bao người thức dậy xếp bằng luyện tu
HEO ăn nằm ngủ ngáy ù
Chờ ngày xẻ thịt đền bù tội qua.
TP.HCM ngày 17/4/2012
Minh Vô Vi

SỐNG

Sống đời đọa khổ thức tâm tu
Sống đạo niềm vui xóa hận thù
Sống kiếp luân hồi tự giải thoát
Sống hòa thanh điển hồn an du
TP.HCM ngày 17/4/2012
Minh Vô Vi

DUYÊN AI

Chờ cho đêm xuống ngòi thâu
Tâm mà lắng đọng trên đầu điển lai
Đôi lời nhắn nhủ cùng ai
Thành tâm hành pháp tương lai sáng ngời
Duyên ai tiến hóa kịp thời
Ra tay truyền pháp cứu người thức tâm
Riêng tôi nghiên cứu truy tầm
Ăn năn sám hối sai lầm đã qua
TP.HCM ngày 17/4/2012
Minh Vô Vi

THẦY TÔI

Thầy ban thanh pháp Vô Vi
Tôi theo gương sáng từ bi thực hành
Người luôn dịu dặt hạ mình
Ăn vô tất cả trước trần trò ngu
Xin ai thức giác thiên tu
Cho tâm minh định công phu thực hành
Thế gian đa sự muôn ngành
Nhân tâm tự thức đồng hành vui tu
Minh Hòa
Thiền Đường Minh Hòa, Sydney